

prima instanță, Judecătoria Centru, mun. Chișinău
judecător: N. Corcea
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova

dosarul nr. 3ra-1389/2017
3ra-3/2017

DECIZIE

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadi
Maria Ghervas, Ion Druță, Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Finpar Invest”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Finpar Invest” împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Finpar Invest”, admise apelurile declarate de Consiliul municipal Chișinău și Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor, casată hotărârea Judecătoria Centru municipiul Chișinău din 30 decembrie 2015 în partea admiterii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri,

c o n s t a t ă :

La 06 martie 2015 SRL „Finpar Invest” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2014, a fost admisă cererea SRL „Finpar Invest” și s-a decis reperfectarea relațiilor funciare dearendă pe un termen de 25 ani, fără drept de privatizare a lotului de pământ din str. Maria Cebotari 20, mun. Chișinău cu suprafața de 0,2236 ha pentru proiectarea și construirea unui nou obiectiv cu regimul actual de înălțime.

Menționează reclamantul că, sintagmele „fără drept de privatizare” și „cu regimul actual de înălțime” din pct. 1 al deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2014 sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece îi lezează drepturile și interese legitime.

Or, potrivit art. 9, alin. (3) al Legii nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, pct. 7 a Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008, SRL „Finpar Invest” în calitate de proprietar al imobilului situat în mun. Chișinău, str. Maria Cebotari

20, are dreptul legal de a pretinde privatizarea terenului care este obiectul relațiilor funciare de arendă a deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2014.

A mai indicat că, potrivit extrasului din procesul verbal al ședinței Consiliului arhitectural-urbanistic din 01 octombrie 2014, s-a acceptat chestiunea privind atribuirea codului de reglementare urbanistică C5 pentru construcțiile din str. Maria Cebotari 20, mun. Chișinău.

Solicită reclamantul anularea sintagmelor „fără drept de privatizare” și „cu regimul actual de înălțime” din pct. 1 al deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2014.

La 18 iunie 2015, AO „Congresul Public din Republica Moldova” a înaintat cerere privind intervenirea în proces în calitate de intervenient principal.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 iunie 2015 s-a refuzat în examinarea concomitentă a cererii depuse de AO „Congresul Public din Republica Moldova” cu acțiunea inițială a SRL „Finpar Invest” împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ. S-a explicat AO „Congresul Public din Republica Moldova” că este în drept de a intenta un proces în ordine generală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2015 s-a respins recursul AO „Congresul Public din Republica Moldova” și s-a menținut încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 iunie 2015.

La 01 decembrie 2015, Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor a înaintat cerere privind intervenirea în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 decembrie 2015 s-a introdus Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor în cauza civilă înaintată de SRL „Finpar Invest” împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 s-a admis parțial acțiunea, fiind admis capătul de cerere a SRL „Finpar Invest” împotriva Consiliului municipal Chișinău în partea anulării sintagmei „cu regimul actual de înălțime”, cu anularea sintagmei „cu regimul actual de înălțime” din pct. 1 al deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2015.

S-a respins capătul de cerere a SRL „Finpar Invest” împotriva Consiliului municipal Chișinău în partea anulării sintagmei „fără drept de privatizare” din pct. 1 al deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2015.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 14 ianuarie 2016 Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor a declarat apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, în partea în care a fost dispusă admisă acțiunea, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

La 25 ianuarie 2016, Consiliul mun. Chișinău a declarat apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, în partea în care a fost dispusă admisă acțiunea, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

La 28 ianuarie 2016, SRL „Finpar Invest” a declarat apel, solicitat casarea hotărârii primei instanțe în partea în care a fost respinsă cerința despre anularea sintagmei „fără drept de privatizare” din pct. 1 al deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2014, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii,

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de SRL „Finpar Invest”.

S-au admis apelurile declarate de Consiliul municipal Chișinău și Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor cu casarea hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, în partea admiterii pretenției cu privire la anularea sintagmei „cu regimul actual de înălțime” din pct. 1 al deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri în partea dată de respingere a acestei pretenții. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Tot la 13 aprilie 2016, judecătorul Victor Pruteanu și-a exprimat dezacordul cu soluția Colegiului, prin opinie separată.

La 22 iulie 2016 SRL „Finpar Invest” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și parțial hotărârea primei instanțe, în partea respingerii acțiunii, deoarece instanțele nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Susține că instanțele urmau a aplica prevederile art. 9, alin. (3) a Legii nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, pct. 7 a Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr. 1428 din 16 decembrie 2008, art. 23, alin. (1), pct. 3 Cod funciar sau art. 25 Cod funciar.

Concomitent consideră că instanțele de judecată nu au apreciat corect litigiul cu care au fost investite, mai mult ca atât indicând că decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 6/28 din 27 iunie 2013 cu privire la precizarea hotarelor Grădinii Publice „Ștefan cel Mare și Sfânt”, prin care au fost inclus terenul litigios în Grădina Publică, Consiliul mun. Chișinău nu a fost în drept să stabilească și să includă în teritoriul acesteia terenul aferent construcțiilor private.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 12 august 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 19 august 2016, reprezentantul Consiliului mun. Chișinău a depus referință, prin care și-au expus dezacordul vis-a-vis de recursul înaintat, solicitând respingerea acestuia cu menținerea deciziei instanței de apel.

La 27 septembrie 2016, Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor a depus referință, prin care și-au expus dezacordul vis-a-vis de recursul înaintat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016, recursul declarat de SRL „Finpar Invest” s-a considerat admisibil și s-a fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători pentru examinarea fondului recursului.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat și va casa decizia instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele

concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1)-(4) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

Actele cauzei atestă că, SRL „Finpar Invest” adresându-se cu acțiune împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor a solicitat anularea sintagmelor „fără drept de privatizare” și „cu regimul actual de înălțime” din pct. 1 al deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2014.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, Judecătoria Centru mun. Chișinău prin hotărârea din 30 decembrie 2015 a admis parțial acțiunea, fiind admis capătul de cerere a SRL „Finpar Invest” împotriva Consiliului municipal Chișinău în partea anulării sintagmei „cu regimul actual de înălțime”, cu anularea sintagmei „cu regimul actual de înălțime” din pct. 1 al deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2015. A respins capătul de cerere a SRL „Finpar Invest” împotriva Consiliului municipal Chișinău în partea anulării sintagmei „fără drept de privatizare” din pct. 1 al deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2015.

Iar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de SRL „Finpar Invest”. S-au admis apelurile declarate de Consiliul municipal Chișinău și Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor cu casarea hotărârii Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, în partea admiterii pretenției cu privire la anularea sintagmei „cu regimul actual de înălțime” din pct. 1 al deciziei Consiliului mun. Chișinău nr.

11/35 din 23 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri în partea dată de respingere a acestei pretenții. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Întru argumentarea soluției, instanța de apel a reținut că, prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 19/1 din 28 septembrie 2000 „Cu privire la stabilirea hotarelor spațiilor verzi din intravilanul mun. Chișinău” modificată prin decizia nr. 6/28 din 27 iunie 2013, a fost stabilită suprafața și hotarele Grădinii Publice „Ștefan cel Mare Sfânt”, în limitele specificate în planul-anexă nr. 1, cu suprafața totală de 8,1476 ha, inclusiv lotul de pământ cu suprafața de 0,1912 ha, proprietatea municipală, domeniu public, nr. cadastral 0100520054.

A mai reținut instanța de apel că, conform Planului urbanistic general al or. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 68/1-2 din 22 martie 2007, terenul din str. M. Cebotari 20 este amplasat în zona istorică centrală a orașului Chișinău.

Iar, conform Regulamentului local de urbanism al orașului Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 22/40 din 25 decembrie 2008, terenul este amplasat în zona cu codul „C3-c”. Grădina Publică „Ștefan cel Mare și Sfânt”, fiind monument de importanță națională, inclusă în Registrul monumentelor Republicii Moldova ocrotite de stat la poziția 284, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1531-XII din 22 iunie 1993.

Astfel, instanța de apel a considerat că terenul pe care este amplasat obiectivul proprietatea a SRL „Finpar Invest” are statut de teren proprietate publică de importanță națională, zonă istorică și monument istoric, face parte din spațiile verzi ale mun. Chișinău, și Consiliul mun. Chișinău la stabilirea raporturilor de arendă funciară cu SRL „Finpar Invest” era în drept să instituie condiții de arendă funciară a terenului „fără drept de privatizare” și cu „regim actual de înălțime” ce ține de construcții, concluzionând că decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2014 a fost emisă conform legii, de către organul competent și conform procedurii stabilite.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel a fost adoptată arbitrar, fără o apreciere a argumentelor și probelor invocate de apelanți, iar faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural, precum și la examinarea superficială și evazivă atât a apelurilor, cât și a cauzei deduse judecării, fără a fi verificată, în condițiile legii, legalitatea hotărârii contestate.

Însă, la acest capitol, Colegiul consideră necesar a menționa că, instanța de apel nu a reținut și nu a dat o apreciere faptului că, decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 6/28 din 27 iunie 2013, prin care s-au stabilit suprafețele și hotarele Grădinii Publice „Ștefan cel Mare Sfânt” a fost contestată, iar din materialele cauzei nu se denotă faptul dacă această decizie este în vigoare sau nu, în cazul în care decizia nominalizată a stat la baza emiterii deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/35 din 23 decembrie 2014.

Mai mult ca atât, instanțele motivându-și soluțiile în vederea respingerii acțiunii au reținut spre examinare argumentele reprezentantului Consiliului mun. Chișinău cu referire la Planul urbanistic general al or. Chișinău, precum și Planul

urbanistic zonal, pe când materialele cauzei nu denotă existența Planului urbanistic zonal, astfel fiind imposibil de combătut argumentul recurentului SRL „Finpar Invest” prin care indică că un Plan urbanistic zonal de fapt nu există, și nu a fost aprobat de Consiliul mun. Chișinău, pentru a stabili codul de reglementare urbanistică ca C3.

În atare condiții, instanța inferioară avea obligația rezultând din prevederile art. 373, alin. (2) Cod de procedură civilă, de a da un răspuns cert referitor la pertinența unui înscris sau altuia.

Or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin. (4) Cod de procedură civilă.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994). CEDO reiterează că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Tot aici, este de menționat că în cadrul soluționării cauzei, probele din dosar se cercetează doar în ansamblul și în interconexiunea acestora, or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Mai mult, în conformitate art. 390 alin. (1) lit. e), f) Cod de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

Or, în sensul art. 6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării. CEDO, în cauza Suominen vs. Finlanda, a reținut că „... o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției”.

Totodată, în cauza Van de Hurk v. Olandei, hotărârea din 19 aprilie 1994, și cauza Dulaurans v. Franței, Hotărârea din 21 martie 2000, paragraful 33, CEDO a statuat că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă

cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat.

Altfel spus, art. 6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța”. CEDO nu își propune să garanteze drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (cauza Artico v. Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980, seria A nr. 37, p. 16, paragraful 33).

Prin urmare, instanța de apel nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a motiva hotărârea luată și de a argumenta menținerea hotărârii primei instanțe.

Dreptul de a fi auzit, prin urmare, a fost încălcat, or dreptul în cauză include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse, ceea ce nu a fost îndeplinit de instanța de apel.

În consecință, Colegiul, verificând conținutul deciziei contestate, în raport cu materialele dosarului, argumentele invocate în recurs, conchide că instanța de apel, s-a referit în mod declarativ la normele dreptului material pe care le-a considerat aplicabile speței, fără să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul judecării cauzei pe care se întemeiază concluziile privitoare la aceste circumstanțe și fără a indica motivele pentru care argumentele invocate în cererea de apel nu au fost reținute. Mai mult, nici nu au fost supuse aprecierii.

Este de menționat că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți.

Mai mult, hotărârea trebuie să se fondeze pe lege, trebuie să rezolve, într-o manieră certă, explicit sau implicit, toate cererile invocate de părți, conform principiului nr. 6 al Recomandării nr. 5 din 1984, adoptată la de Comitetul Miniștrilor al Consiliului European, privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, ceea ce în speță lipsește.

Or, în sensul principiului procesului echitabil, garantat de art. 6 CEDO, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că cererile lor au fost analizate cu atenție și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanțele ierarhic inferioare nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de SRL „Finpar Invest” și a casa integral decizia instanței de apel, cu remiterea cauzei civile la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Finpar Invest”.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Finpar Invest” împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Agenția de Inspectare și Restaurare a Monumentelor cu privire la contestarea actului administrativ, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Maria Ghervas

Ion Druță

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat